

менната? Четете по вѣстниците, че еди-колко си души сѫ паднали отъ аеропланъ и се убили, еди-колко хора има убити въ войните, еди-колко параходи потънали въ моретата и океаните, еди-колко кѫщи изгорѣли и т. н. Слѣдъ всичко това казватъ, че имало прогресъ. Като се прослѣдятъ внимателно статистическиятъ сведѣния, въ тѣхъ се вижда едно прѣдсказане на събитията, или на произшествията, които има да се случатъ. Споредъ нѣкои данни се опредѣля, че тази година, напримѣръ, ще изгорятъ извѣстенъ брой кѫщи. И дѣйствително, така става. Онѣзи, които констатиратъ този фактъ, казватъ: „Природенъ законъ е това.“ — Не, това не е резултатъ на нѣкакъвъ разуменъ природенъ законъ. Параходите, които потъватъ, кѫщите, които изгарятъ, както и смъртните случаи между хората — всичко това се дѣлжи на човѣшките прѣстѣплени, на неразумния, на неправилния животъ на хората. Въ бѫдещата култура, въ културата на шестата раса, хората нѣма да умиратъ, както сега, безъ тѣхно желание, но ще си заминаватъ, когато тѣхъ пожелаятъ. Човѣкъ ще идва тогава, като странникъ, като чужденецъ на земята, ще живи вѣць 40 — 50 или повече години, и като рѣши да си замине, ще повика приятелите си и ще имъ каже: „Азъ поживѣхъ достатъчно на земята, сега вече заминавамъ за отечеството си. Попове нѣма да викате да ме опѣватъ, въ земята нѣма да ме заравяте и на гробища нѣма да ме носите. Азъ ще стана невидимъ, като Христа, и ще се възнеса нагорѣ въ приготвеното за менѣ жилище.“ Ще кажете; „Това може да направи само Христосъ.“ — Не, това може да стане и съ всѣки човѣкъ, който е достигналъ безсмъртието, който живѣе съ вѣчните идеали на Битието. Казватъ за нѣкого: „Този човѣкъ е евангелистъ.“ Питамъ: откога е станалъ евангелистъ? — Отъ скоро врѣме. За другъ нѣкой казватъ: „Този човѣкъ пъкъ е добъръ православенъ.“ Откога е станалъ той православенъ? — Отъ скоро